

Dosarul nr. 2ra-576/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) M. Murguleț
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) Iu. Cotruță, S. Gîrbu, Gr. Dașchevici

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sorochin Iuri,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sorochin Iuri
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorii judecătorești
Ciobanu Ruslan și Tihonovici Alexandru cu privire la constatarea încălcării dreptului
la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Sorochin Iuri, s-a admis cererea de apel depusă de
Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Buiucani în partea admiterii pretențiilor înaintate de Sorochin Iuri și
s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a respins. În rest,
hotărârea primei instanțe s-a menținut,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2016, Sorochin Iuri a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorii judecătorești
Ciobanu Ruslan și Tihonovici Alexandru cu privire la constatarea încălcării dreptului
la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii, Sorochin Iuri a menționat că prin încheierea din 13 aprilie
2011, a fost primit spre executare Titlul executoriu din 04 martie 2011 emis de
Judecătoria Rîșcani, municipiul Chișinău privind obligarea Ministerului Justiției de a
elibera lui Sorochin Iurii licență pentru exercitarea profesiei de avocat.

A relatat că prin răspunsul Ministerului Justiției, executorul judecătoresc a fost
informat despre faptul că hotărârea din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani,
municipiul Chișinău a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

A specificat reclamantul că prin decizia irevocabilă din 21 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a menținut în vigoare hotărârea din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău.

S-a recunoscut violarea drepturilor garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul lui Sorochin Iuri suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

A invocat reclamantul încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău.

A solicitat Sorochin Iuri constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău și încasarea sumei de 100 000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sorochin Iuri.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Sorochin Iuri la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău.

S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Sorochin Iuri suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 20 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Sorochin Iuri, s-a admis cererea de apel depusă de Ministerul Justiției, s-a casat hotărârea din 28 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în partea admiterii pretențiilor înaintate de Sorochin Iuri și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea s-a respins. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că executarea hotărârii judecătorești în speța dată era determinată nu doar de inițierea procedurii de executare silită a hotărârii judecătorești corespunzătoare, ci și de realizarea unor acțiuni obligatorii și anume: depunerea la Ministerul Justiției a cererii privind eliberarea licenței indicate și prezentarea actelor specificate exhaustiv de lege. Or, din dispozițiile Legii cu privire la avocatură, rezultă că constatarea de către instanța de judecată a susținerii examenului de calificare este insuficientă pentru eliberarea licenței, legea instituind obligația solicitantului de a prezenta actele suplimentare stabilite de lege pentru eliberarea licenței.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că executarea hotărârii din 04 martie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău depindea nu doar de acțiunile debitorului executării, ci și de acțiunile creditorului executării, la caz a lui Sorochin Iuri, în cazul în care Legea cu privire la avocatură oferă expres Ministerului Justiției dreptul de a verifica informațiile prezentate în termen de 10 zile de la depunerea cererii corespunzătoare de către solicitantul eliberării licenței.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că Ministerul Justiției a informat executorul judecătoresc prin scrisorile din 10 octombrie 2016 și 28 octombrie 2016

despre necesitatea prezentării actelor pentru eliberarea licenței, astfel încât eliberarea la 03 iulie 2017 a licenței de exercitare a profesiei de avocat pe numele lui Sorochin Iuri ca urmare a prezentării tuturor actelor prevăzute de lege (având în vedere că prin cererea din 17 octombrie 2016 nu a fost prezentat cazierul judiciar valabil), Ministerul Justiției a executat în termen rezonabil hotărârea judecătorească în contextul în care executarea acesteia a depins de acțiunile nominalizate ale creditorului.

La 28 ianuarie 2019 Sorochin Iuri a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul Sorochin Iuri, în motivarea recursului a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și faptul că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

A specificat recurentul că rezonabilitatea în privința unei cauze urmează a fi evaluată conform criteriilor stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și anume: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include comportamentul reclamantului și autorităților și miza (interesul) pentru reclamant.

Cu referire la conduita Ministerului Justiției, recurentul a relatat că la amânarea executării hotărârii au fost admise și stabilite termene la un interval major, care vin în contradicție cu termenul rezonabil stabilit de legiuitor.

A relatat că prima instanță întemeiat a constatat încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, însă nu a dispus încasarea sumei corespunzătoare a prejudiciului moral.

Astfel a menționat că hotărârea judecătorească urma a fi executată chiar și în lipsa prezentării documentelor suplimentare.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 decembrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 28 ianuarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sorochin Iuri, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Sorochin Iuri.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari